

Ո՛Չ, ԼԵ՛Ւ Է ԿՈՐՉԻԼ...

(ՊԼԵՂՆԵՆԻՑ)

Ո՛չ, լա՛ւ է կորչիլ, չըքանալ անհետ,
Քան սիրել խաւար, հաշտուել չարի հետ,
Քան եղբօր անկման չարախինդ վրկայ՝
Նայել անհաղորդ, նայել անըզդայ:

Ո՛չ, լա՛ւ է, որ մարդ իւր հետ անբաժան
Վաղաժամ տանէ մըթին գերեզման
Ե՛ւ սըրտի բորբոք, և՛ հոգու յոյզեր,
Ե՛ւ լոյս-անուրջներ, ոսկի՛ երազներ,

Քան վռխէ՛ զուարճ քընի հետ անյագ
Ե՛ւ ազնիւ կըռիւ, և՛ ազնիւ վաստակ
Եւ ողջ էութեամբ թաղուի աննըշմար
Ժահահոտ տըղմում ու ցեխում իսպառ...

ԱԼ. ԾԱՏՈՒՐԵՆՆ